

Häckningsframgång hos rödspov och tofsvipa på Håslövs ängar och Isterinäset 2015

Vattenriket i fokus 2015:07
Mirja Ström-Eriksson & Richard Ottvall
Oktober 2015

Titel:	Häckningsframgång hos rödspov och tofsvipa på Håslövs ängar och Isteräset
Utgiven av:	Biosfärkontoret Kristianstads Vattenrike
Författare:	Mirja Ström-Eriksson & Richard Ottvall
Copyright:	Biosfärenheten Kristianstads Vattenrike
Upplaga:	50 ex
Rapportserien Vattenriket i fokus:	Rapport: 2015:07
ISSN:	1653-9338
Layout:	Författaren
Tryck:	Kristianstads kommun
Omslagsbild:	Hans Cronert

Innehåll

FÖRORD	4
SAMMANFATTNING	5
INLEDNING	6
SYFTE OCH MÅLSÄTTNING	6
MATERIAL OCH METODER.....	6
RESULTAT	7
TOFSVIPA.....	7
RÖDSPOV	9
ÖVRIGA ARTER.....	9
VAR FANNS BON OCH VAR UPPEHÖLL SIG UNGAR?.....	10
DISKUSSION	12
TACK	14
REFERENSER	14

Förord

Strandängarna längs de nedre delarna av Helgeån har sedan starten av arbetet inom Biosfärområde Kristianstads Vattenrike spelat en framträdande och viktig roll. De har visualiserat den rika biologiska mångfalden med vadarfåglar och änder som funnits och utvecklats i samklang med människans uthålliga nyttjande av ängarna för bete och slåtter sedan århundraden.

I början av 1990-talet gjordes i samverkan med brukare och markägare omfattande restaureringsinsatser. Det resulterade i bättre förutsättningar för och ökande bestånd av strandängarnas fåglar.

Idag är mångfalden hotad. Samtliga strandängarnas vadarfåglar är sedan några år på kraftig till-bakagång. Kärrsnäppa och sannolikt brushane är utgångna. Av rödspov finns bara en spillra kvar. Även tidigare vanliga arter som tofsvipa finns på många strandängar bara kvar med några få par.

Det som sker på Vattenrikets strandängar är inte unikt. Den nedåtgående trenden är genomgående för många av de återstående strandängsområdena i Sverige och på kontinenten. Dock verkar förloppet ha skett ovanligt snabbt och kraftfullt här.

Sedan lång tid tillbaka har den strandängshäckande fågelfaunan följts upp, antingen genom ideella insatser av Nordöstra Skånes Fågelklubb eller genom riktade uppföljningar finansierade av Länsstyrelsen och kommunen. Resultaten har visat hur flera arter minskat, men inte gett svar på frågan varför. För att komma vidare och förstå orsakerna till den dåliga häckningsframgången, bestämdes att under våren 2015 fokusera studierna till två av strandängsarterna, rödspov och tofsvipa, på två av de viktigaste häcklokalerna, Håslövs ängar och Isteräset. Studien skulle försöka ge svar på var under häckningscykeln som det inte fungerar och anledningen till detta.

Resultaten antyder att det skett en förbättring med fler par och lyckade häckningar av tofsvipa på Håslövs ängar, medan häckningsframgången var dålig på Isteräset. På Håslövs ängar skulle en återhämtning av vegetationsförhållandena efter sommaröversvämningen 2007, lyckad dämning av vårhögvattnet och förhållandevis lågt predationstryck kunna förklara varför förhållandena förbättrats under 2015. Att häckningsframgången varit dålig på Isteräset kan bero på ett ovanligt högt predationstryck av exempelvis räv. För rödspovens del är läget generellt svårt. Antalet par har blivit allt färre och få ungar kommer på vingarna.

Det är viktigt att fortsätta uppföljningen av häckningsframgången och fördjupa kunskaperna kring predationens inverkan, samtidigt som det genomförs mer systematisk predatorbegränsning av framför allt räv och grävling i anslutning till strandängarna.

Studien har utförts genom naturkonsult Richard Ottvall. Finansiering har skett genom Biosfärenheten, Kristianstads kommun och Naturvårdsenheten, Miljöavdelningen, Länsstyrelsens i Skåne. Projektansvarig har varit naturvårdsförvaltare Hans Cronert.

Carina Wettemark

Koordinator Biosfärområde Kristianstads Vattenrike/Chef Biosfärenheten, Kristianstads kommun

Sammanfattning

Häckningsframgången hos strandängsvadare undersöktes 2015 på Håslövs ängar och Isternäset i Kristianstads Vattenrike. På Håslövs ängar bedömdes antalet häckande par av tofsvipa till 25 och på Isternäset till 40. Maximalt 6 par rödspov bedömdes häcka på de båda lokalerna. På Håslövs ängar resulterade ungefär hälften av lagda kullar av tofsvipa i ungar och antalet flygga ungar per häckande par skattades till 0,8-1,0. Detta är på en nivå som normalt är över vad som krävs för en livskraftig population. På Isternäset var kläckningsframgången för tofsvipa endast 5-20 %, vilket gav ett bedömt utfall av 0,12-0,25 flygga ungar per par. Minst en rödspovsunge kom på vingarna på Håslövs ängar, men en observation av 3 flygga ungar på Isternäset kan i bästa fall varit resultatet av en föryngring i Vattenriket. Läget för rödspoven är dock fortsatt svår. Skillnaden i häckningsframgång mellan de båda lokalerna är svår att förklara, och det finns ett behov av ökad kunskap kring förekomsten av räv och grävling. Förutsättningarna för vadare var på Håslövs ängar bättre än på många år. Lyckad vattenreglering av den centrala vätan, en relativt god vegetationstillväxt samt ett måttligt predationstryck kan sannolikt förklara detta ”trendbrott”.

Inledning

Vadarfåglar är ett uppskattat och värdefullt inslag i fågelfaunan på strandängarna i Kristianstads Vattenrike. Efter lyckade restaureringar på 1990-talet då vadarfågeln ökade i antal har en tämligen dramatisk minskning ägt rum. Flera karaktärsarter har försvunnit eller är på väg bort som regelbundna häckfåglar. Sydlig kärrsnäppa häckar inte längre och brushanar har de senaste åren endast stannat till kort i maj månad för ett sporadiskt spel. Därtill har rödspovarna försvunnit från flertalet strandängslokaler och återfinns bara på Håslövs ängar och Isteräset med ett 20-tal individer. Även mer typiska arter som tofsvipa och rödbena förekommer i numerärer långt från 90-talets starka bestånd.

Orsakerna bakom minskningarna är fortfarande inte klarlagda, men flera teorier har lagts fram och diskuterats (Cronert 2014). Helt klart är att frågan är komplex och det finns inte endast en faktor som ligger bakom vadarnas tillbakagång. En omfattande sommaröversvämning i Vattenriket 2007 har under flera år påverkat vegetationstillväxten på strandängarna. Ett hårt betestryck från grågäss har bidragit till att hålla nere vegetationshöjden på våren. Såväl rödspov som brushane vill ha ca 10 cm gräshöjd vid tiden för äggläggning. Torra vårar med begränsad tillgång på ytor av vatten på strandängarna har sannolikt inte varit positivt för fåglarna. Det har också funnits misstankar om en alltför låg produktion av ungar orsakad av predation på såväl ägg som ungar och en alltför dålig tillgång på mat för ungarna som väl kläckts fram.

Syfte och målsättning

Den här rapporten sammanställer resultat från en fältstudie som genomfördes på Håslövs ängar och Isteräset under vadarnas häckningssäsong 2015. Målsättningen var att fastställa var i häckningscykeln flaskhalsen för en lyckad häckning ligger. Är det att undkomma boröware eller finns det brist på mat, eller är det en kombination av de båda faktorerna?

Material och metoder

Studien fokuserade på tofsvipa och rödspov. Under perioden 5 april-5 juni genomfördes boletning. Vid funna bon registrerades GPS-koordinater och ett äggtest utfördes för att fastställa hur långt i ruvningen äggen var komna. Antalet ägg noterades vid varje besök, och återbesök gjordes vid boet med ca 7 dagars mellanrum för uppföljning av om äggen försvann eller överlevde fram till kläckning. Om bobalen var tom utan spår av äggrester bedömdes boet som prederat, annars om äggskalsrester låg i bobalen som kläckt. I några fall hittades också nykläckta ungar i boet. Äggtestet utgjorde ett komplement vid bedömningen av tveksamma fall. Återbesök vid bo gjordes på Isteräset så sent som 26 juni. Uppföljning av par med ungar gjordes fram till 10 juli.

Vid beräkning av kläckningsframgången användes Mayfield-metoden (Ottvall 2014). Istället för att beräkna andelen av funna bon som överlever fram till kläckning tar denna metod hänsyn till att bon hittas i olika stadier. Ett bo som påträffas någon dag innan kläckning har högre sannolikhet att lyckas än ett bo som hittas i början av ruvningen. Metoden används ofta i vetenskapliga studier där fåglars kläckningsframgång ska uppskattas.

I samband med fältbesök gjordes en bedömning av antal par av tofsvipa och rödspov. För en fåtalig art som storspov gjordes också liknande noteringar. När det fanns par som varnade intensivt för ungar gjordes försök att se ungarna vilket oftast var svårt p.g.a. den över säsongen allt högre vegetationen.

Resultat

Vädermässigt var det ett relativt gynnsamt år för häckande vadare. Medeltemperaturen för mars och april låg ca 3 grader över det ”normala” i Kristianstad (perioden 1961-1990 är referensvärde) medan medeltemperatur för maj och juni månad var mer normalt och juli månad låg nästan 1,5 grad över det normala. Trots detta var det kyligt under en period i mars-april som innebar en tämligen sen vår för häckande vadare. Nederbörden för perioden mars-juli var 272 mm mot det normala 226 mm. Vattenståndet i Helge å var också relativt högt med endast långsamt sjunkande nivåer från 128 cm över havet i januari till 54 cm ö.h. i mars-april och till 31 cm ö.h. i juli månad (värden angivna i höjdsystemet RH 2000).

Den centrala vätan på Håslövs ängar höll kvar vatten länge under vadarnas häckningssäsong och under våren rastade och födosökte många änder i våtmarken. Mer sällsynta gäster i och vid vätan var en utter 29 april och två vitvingade tärnor i mitten av maj.

Minst 18 olika arter av potentiella predatorer noterades vid inventeringarna. Flertalet av dessa var rov- och kråkfåglar, och av däggdjur sågs endast räv och utter.

På Håslövs ängar patrullerade röd glada och brun kärrhök regelbundet över strandängarna medan övriga rovfågelsarter främst observerades i april månad. Den 20 april sågs en sparvhök slå en rödbena och en annan sparvhök sågs med en slagen tofsvipa. Kråka bokfördes vid ungefär hälften av besök på Håslövs ängar med maximalt 5 individer. Av övriga kråkfåglar observerades 15 kajor och 6 råkor 16 maj, men över huvud taget inga korpar. Räv hittades vid två tillfällen i andra halvan av juni.

På Isteräset sågs nästan samtliga predatorer fram till och med 1 maj, och därefter var de betydligt sparsammare. I april hittades rester av 4 slagna tofsvipor, troligtvis av pilgrimsfalk, och korp sågs med ägg i näbben 22 april. Spår av räv hittades också på Isteräset, men någon livs levande räv observerades aldrig av oss. Kråkfåglar sågs i lite högre antal än på Håslövs ängar, men det var framför allt tidigare på vadarnas häckningssäsong.

Tofsvipa

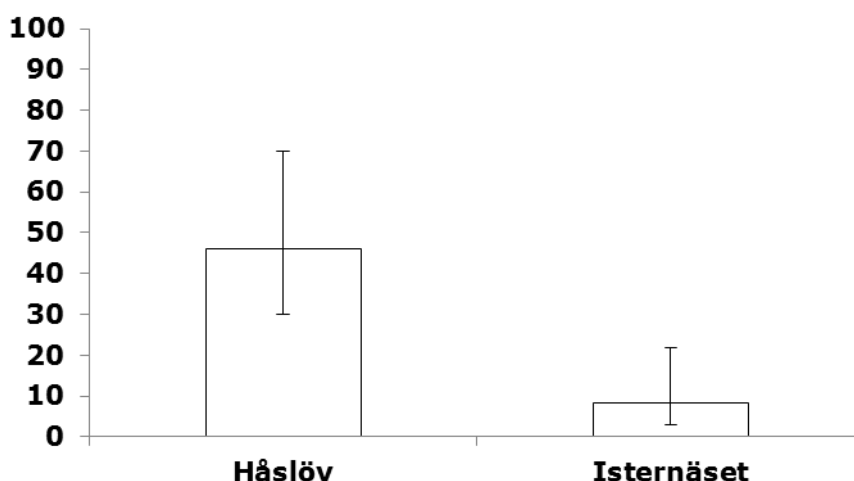
På Håslövs ängar gjordes bedömningen att det fanns minst 25 par tofsvipa och 33 bon hittades. Några av dessa bon var omläggningar efter att äggen i den första kullen prederats. För 30 bon var det möjligt att räkna på boöverlevnad med Mayfield-metoden. För 29 bon var utfallet känt och 16 bedömdes som kläckta och 13 som prederade. Därutöver överlevde ett bo

i 18 dagar, men det var osäkert om äggen överlevde fram till kläckning. Sannolikheten för bon på Håslövs ängar att överleva 1 dygn var 0,972 (Standardfel=0,008), eller 97,2 %, vilket med 27 dagars boperiod motsvarar 46,0 % kläckningsframgång. Detta är i samma nivå som om vi beräknar andelen lyckade bon av funna bon med känd utgång; $16/29=0,552$ eller 55,2 %.

På Isteräset gjordes bedömningen att det fanns minst 40 par tofsvipa och 39 bon hittades. Det var många omläggningar då predationstrycket var högt. Däremot var det svårare att hitta bon på Isteräset jämfört med på Håslövs ängar. För 30 bon var det möjligt att räkna på boöverlevnad med Mayfield-metoden. För 29 bon var utfallet känt och 4 bon bedömdes som kläckta, 25 som prederade. Ett bo överlevde i 19 dagar men utgången var okänd. Den dagliga överlevnaden på Isteräset var 0,912 (Standardfel=0,017), eller 91,2 %, vilket motsvarar 8,3 % kläckningsframgång. Om vi istället beräknar andelen lyckade bon av funna bon med känd utgång får vi 13,8 % kläckta bon (4/29).

På Håslövs ängar noterades minst 4 kullar av tofsvipa 16 maj, och det inräknades 15 kullar 4 juni, 11 kullar 16 juni och 13 kullar 27 juni. Vid besöket 16 juni sågs 9 flygga ungar+5 relativt stora ungar (5-14 dagar gamla). Vi bedömer att 20-25 ungar blev flygga på Håslövs ängar och omräknat till flygga ungar/häckande par blir det 0,8-1,0.

På Isteräset sågs i samband med boletning och bokontroller 3 kullar 28 maj, 2 kullar 5 juni och 1 kull 27 juni. Från fågeltornet i norr sågs 16 juni 5 kullar där ungarna i 4 kunde inräknas: 2 flygga+4 (ca 8 dagar gamla)+1 (ca 8 dagar)+2 (2-3 dagar). Men till skillnad från Håslövs ängar var det inte många kullar kvar i slutet av juni. Antalet flygga ungar på Isteräset bedömdes till omkring 5-10 vilket ger 0,12-0,25 flygga ungar/häckande par.

Figur 1. Kläckningsframgång (i % och med 95 % konfidensintervall) för tofsvipa på Håslövs ängar (30 bon) och Isteräset (30 bon).

Rödspov

Som mest sågs 17 rödspovar en och samma dag. Detta var på Håslövs ängar 12 april. Efter 20 april noterades på Håslövs ängar som mest 7 hanar och 4 honor 16 maj och på Isteräset 5 hanar och 2 honor 6 och 28 maj. Dessa noteringar indikerar att det fanns maximalt 6 par i Kristianstads Vattenrike under 2015.

På Håslövs ängar var det svårt att hitta bon då flertalet rödspovar höll till i den centrala vätan. Två bon fanns och det ena bedömdes senare som kläckt medan det andra prederades strax innan kläckning. På Isteräset hittades ett bo med 1 ägg som var borta vid återbesök 12 dagar senare.

Två kullar på Håslövs ängar kan ha resulterat i flygga ungar medan ingen häckning på Isteräset lyckades. En flygg unge sågs tillsammans med föräldrarna 10 juli men det är okänt om den andra kullen ledde till några flygga ungar.

Efter att vi avslutat den här studien rapporterades om 3 flygga ungar av rödspov på Isteräset 21 juli (Artportalen). Det är förstås en intressant observation, men frågan återstår om denna lyckade häckning verkligen kan ha ägt rum på Isteräset, eller om det handlar om en familj från en häckning på annan plats i Vattenriket, eller ungar födda på annan plats.

Övriga arter

På Håslövs ängar hittades tre bon av storspov där ett bo ledde fram till kläckning och övriga två misslyckades. I mitten av juni sågs 2 stora ungar (ca 3 veckor gamla) strax nordost om fågeltornet samt ett varnande par sydost om parkeringen. Den 10 juli varnade även ett par intensivt vid sydkanten av den centrala vätan vilket indikerar en lyckad omläggning. Av fyra funna bon av rödbena bedömdes tre som lyckosamma och en som misslyckad. Ett bo av rödbena hittades på Isteräset med okänt utfall. Flera kullar med rödbena noterades på Håslövs ängar och intrycket var att häckningsframgången var god för arten där (ca 10 kullar).

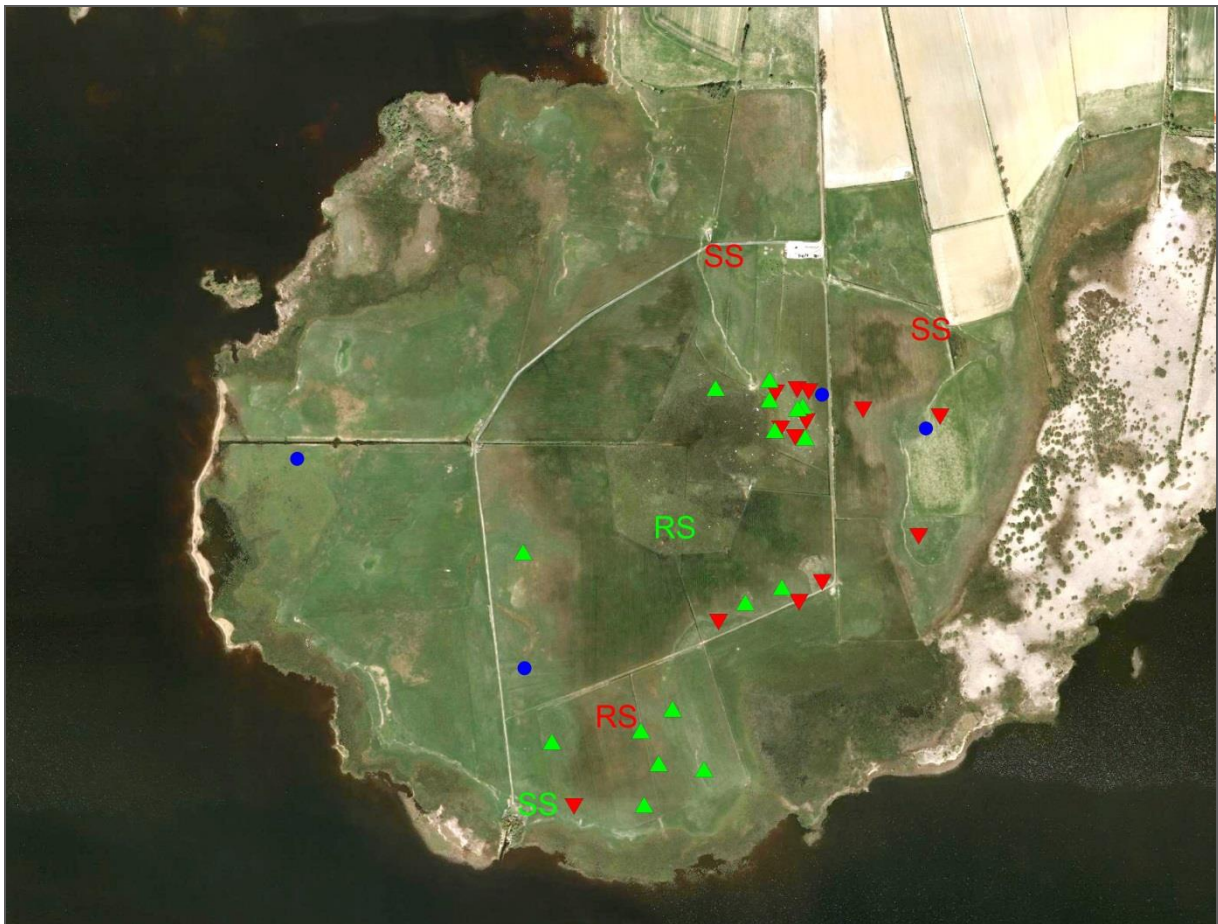
Tabell 1. Sammanfattning av häckningsdata för fyra vadarfåglar på Håslövs ängar och Isteräset 2015. Antal par har uppskattats vid eftersök av bon och ungar. Kläckningsprocent är en beräkning enligt Mayfield-metoden. Häckningsutfallet för tofsvipa och storspov på Håslövs ängar når upp till den nivå som behövs för en livskraftig population. Kullen med 3 flygga ungar av rödspov på Isteräset är hämtad från Artportalen och det är osäkert om det handlar om en lyckad häckning på just den lokalen.

	Håslövs ängar			Isteräset		
	Par	Kläckning	Ungar/par	Par	Kläckning	Ungar/par
Tofsvipa	25	30-70 %	0,8-1,0	40	5-20 %	0,12-0,25
Rödspov	4	2 kullar	0,25-1,0	2	1 kull?	0-1,5?
Storspov	3	2-3 kullar	0,67-1,33	0	-	-
Rödbena	?	>10 kullar	?	?	?	?

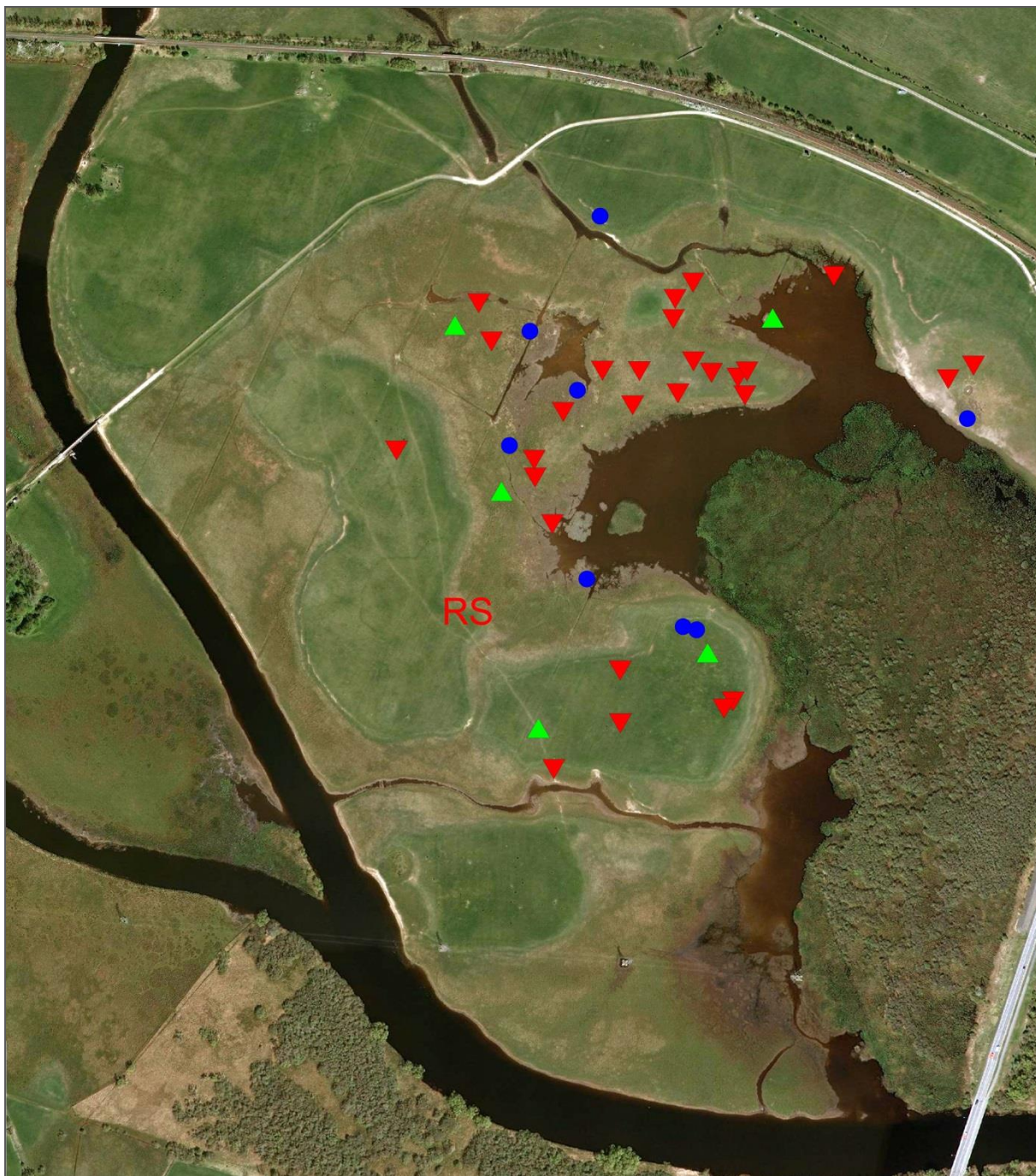
Var fanns bon och var uppehöll sig ungar?

Tofsvipornas bon var i huvudsak koncentrerade till två områden på Håslövs ängar. Dels fanns 8-10 par (13 bon funna) på den steniga betesmarken mellan parkeringen och den centrala vätan, och dels fanns minst 7 par (7 bon funna) kring den sydliga slåtterängens blötare partier. Övriga bon låg utspridda på ängarna med en liten koncentration längs den södra vägen där 5 bon hittades. De flesta kullarna sågs kring den centrala vätan och sydsydväst ner till Hammarsjön. Endast enstaka kullar observerades i den norra delen av Håslövs ängar. Det tycks finnas ett mönster på Håslövs ängar var bon prederades. Det fanns en högre andel prederade bon strax söder om huvudparkeringen och öster därom medan en högre andel bon nådde fram till kläckning i den södra delen av området.

På Isternäset var tofsvipornas bon utspridda över i stort sett hela området söder om vägen mellan Lillö och Härlövsängaleden, undantaget den högväxta och blöta tuvängen/videbuskmarken i öster, ängarna i direkt anslutning till Helge å och den västra av de två högre kullarna centralt. De fåtaliga vipkullarna noterades på den norra delen av ängarna.

Fördelning av funna tofsvipors bon på Håslövs ängar 2015. Gröna trianglar markerar bon av som nådde fram till kläckning, röda trianglar markerar bon som prederades medan blåa cirklar motsvarar övriga bon som övergavs, översvämmades eller hade okänt utfall. RS = bon av rödspov; SS = bon av storspov (grön färg för bon som nådde kläckning och röd färg för bon som prederades).

Fördelning av funna tofsvipors bon på Iternäset 2015. Gröna trianglar markerar bon som nådde fram till kläckning, röda trianglar markerar bon som prederades medan blåa cirklar motsvarar övriga bon som övergavs, översvämmades eller hade okänt utfall.

Diskussion

Det var en påtaglig skillnad mellan Håslövs ängar och Isteräset vad gäller häckningsframgången hos tofsvipa. Den tydligaste effekten fanns i boöverlevnaden där predationstrycket var betydligt högre på Isteräset. Då det var svårare att följa överlevnaden hos ungar när de väl lämnat boet är det mer osäkert ifall det också fanns en skillnad mellan lokalerna i den parametern. Vår bedömning är likväl att ungarna klarade sig bättre på Håslövs ängar jämfört med på Isteräset.

Även om korp sågs med vadarägg i näbben på Isteräset är det mest sannolikt att det höga predationstrycket där orsakades av däggdjur. Då predationen troligen mestadels ägde rum nattetid hade det behövts kameror för att fastställa vad som låg bakom äggröveriet. En noterbar skillnad mellan lokalerna är att räv sågs på Håslövs ängar först i andra halvan av juni medan räv rörde sig på Isteräset tidigare på säsongen (och eventuellt också senare).

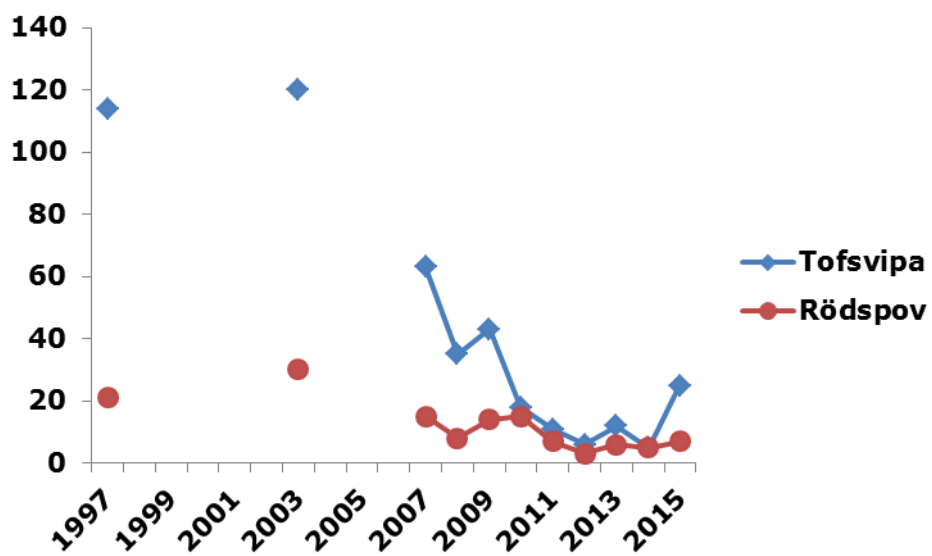
Grågässen bokfördes inte systematiskt men de var påtagligt fåtaliga på Håslövs ängar och desto talrikare på Isteräset. Irriterade tofsvipor sågs vid flera tillfällen på Isteräset försöka mota bort grågåsfamiljer som kom nära vipornas bon. Grågässens inverkan på vegetationshöjd kan vara tämligen omfattande, men vi bedömer att de fåtaliga grågässen hade obetydlig inverkan på vegetationstillväxten på Håslövs ängar.

Biotopmässigt var Håslövs ängar årgång 2015 mer lämpligt för vadare än vad Isteräset var. Under flera år har det omvända gällt, men denna säsong fungerade den centrala vätan ungefär som man kan önska för vadarna. Vegetationen växte också upp högre än vad som varit fallet de senaste åren. Detta kan ha inneburit bättre skydd för bona med högre överlevnad och mer föda till ungarna. Positivt var också förekomsten av brushanar och brushonor som möjligen försökte häcka även om ingen säker häckning kunde konstateras.

Årets kläckningsframgång kring för tofsvipa kring 50 % är jämförbar med den som observerats för arten på Öland under perioden 2007-2014 (Ottvall 2014). På Öland har kläckningsframgången ökat för tofsvipan efter ett utbrott av rävskaab och åtgärder med bl.a. predatorkontroll. Antalet häckande tofsvipor har också ökat på Öland under denna period. Kan denna nivå av ungproduktion upprätthållas på Håslövs ängar (och på fler lokaler i Vattenriket) finns goda chanser till att tofsviporna blir fler framöver.

Predation på vadarnas ägg och ungar kan variera stort mellan lokaler och år. Ofta är det ett fåtal individer som står för en stor del av predationen. Det är därför troligt att riktad jakt på räv och kanske grävling på senvinter-vår nära vadarnas häckningsperiod är en åtgärd som skulle kunna ha effekt på vadarnas häckningsframgång. Det fanns gott om fåglar på båda lokalerna som är potentiella predatorer på ägg, ungar eller vuxna vadare, men det är svårt att avgöra olika arters betydelse som predatorer utan riktade studier.

Utvecklingen på Håslövs ängar 2015 inger visst hopp inför framtiden. Antalet häckande par av tofsvipa var på den högsta nivån sedan 2009 (Figur 2). Det är möjligt att bra väderförutsättningar med en relativt god vegetationsstillväxt under våren, en tillfällig våtmark med stor vattentillgång under vadarnas häckningssäsong och ett lägre predationstryck tillsammans resulterade i ett tämligen lyckat utfall för vadarna. Frågan är om detta går att åstadkomma på fler strandängslokaler i Vattenriket. För att få information om vilka predatorer som tar ägg bör en studie med kameror genomföras. Det är också angeläget att försöka förbättra situationen med vegetationshöjd och vattentillgång på fler lokaler.

Figur 2. Par av tofsvipa och rödspov på Håslövs ängar perioden 1997-2015 där samtliga inventeringar gjorts med revirkarteringsmetoden med undantag av 2015 som är en bedömning baserad på 12 besökstillfällen med fokus på att leta bon.

Tack

Peter Olsson gjorde kartor och bidrog med idéer och synpunkter på texten. Roine Strandberg delade med sig av sina erfarenheter av rödspov från Vattenriket.

Referenser

Cronert H. 2014. Strandängsfåglar i Vattenriket. Häckfågelkarteringar och simultanräkningar. *Spoven nr 1 2014 och Vattenriket i fokus 2014:02*.

Ottvall, R. 2014. Häckningsframgång hos vadare på Ölands sjömarker: utvärdering av ett försök med predatorkontroll. Meddelande 2004:17. Länsstyrelsen Kalmar län.

Vattenriket i fokus är Biosfärenheten Kristianstads Vattenrikes skriftserie (ISSN 1653-9338). Här publiceras rapporter och inventeringar som utförts på uppdrag eller i samarbete med Biosfärenheten. Rapporterna går att ladda ner från www.vattenriket.kristianstad.se/fokus/.

Utgivna rapporter sedan år 2010. Förteckning över tidigare rapporter 2006-2009 finns på hemsidan.

- 2010:01 Biosfärområde Kristianstads Vattenrike. Verksamheten 2009, Biosfärkontoret.
- 2010:02 Rör om i sanden! Allmänna råd för bevarande av sandmarkernas växter och djur. Ebba Trolle.
- 2010:03 Solitärbin och andra insekter på Kristianstads Golfklubbs golfbanor i Åhus- inventering och förslag på riktade skötselåtgärder. Mikael Sörensson.
- 2010:04 Handlingsprogram för Biosfärområde Kristianstads Vattenrike 2010-2013. Viktigt i Vattenriket. Biosfärkontoret.
- 2010:05 Naturum Vattenriket – mitt i Kristianstad, mitt i Vattenriket. Biosfärkontoret.
Finns till försäljning på naturum Vattenriket.
- 2010:06 Ålens fortlevnad- Rapport från seminariet ÅL 2010 i Åhus. Biosfärkontoret och Ålakademin.
- 2010 Inventering av döda och döende klibbalbestånd. Christer Olsson.
- 2010 Vedinsekter i Uddarp - inventering sommaren 2009. Gunnar Isacson
- 2011:01 Biosfärområde Kristianstads Vattenrike. Verksamheten 2010, Biosfärkontoret.
- 2011:02 Provfiske i Hammarsjön och Araslövssjön 2010. Jonas Dahl.
- 2011:03 Provfiske i Råbelövssjön 2010. Jonas Dahl.
- 2012:01 Biosfärområde Kristianstads Vattenrike. Verksamheten år 2011, Biosfärkontoret.
- 2012:02 Mer än en golfbana – ta tillvara banans natur- och kulturvärden, Patrik Olofsson.
- 2012:03 Upplev naturen i Skåne – starta på naturum och naturcentrum, Åsa Pearce.
- 2012:04 Underlag för utveckling och styrning av det båtburna friluftslivet på Helge å, Biosfärkontoret.
- 2012:05 Provfiske efter mal i nedre Helgeån 2011. Jonas Dahl, Biosfärkontoret.
- 2012:06 Ålens framtid– att bruka eller förbruka ekosystemtjänster. Per-Erik Tell på uppdrag av Biosfärkontoret.
- 2012:07 Flyginventering av grågås. Patrik Olofsson på uppdrag av Biosfärkontoret.
- 2013:01 Biosfärområde Kristianstads Vattenrike. Verksamheten 2012, Biosfärkontoret.
- 2013:02 Provfiske efter mal i Nedre Helgeån 2012. Jonas Dahl, Biosfärkontoret.
- 2013:03 Rapport från seminariet ÅL 2012 i Åhus. Biosfärkontoret och Ålakademin.
- 2013:04 Stortapetserarbetet - inventering 2010–2012. Ulf Lundwall och Göran Holmström.
- 2013:05 Bristande födotillgång och torrare vårar på strandängarna i Kristianstads Vattenrike: -möjliga orsaker till vadarnas tillbakagång?. Gunnar Gunnarsson, Rebecca Hessel och Richard Ottvall.
- 2013:06 Åsumfältet – Nyehusen Inventering av solitära bin och andra insekter. Krister Larsson
- 2013:07 Inventering av vildbin vid Horna och Trafikplats Vä 2012. L. Anders Nilsson, EkoBi Natur
- 2013:08 Sammanställning av elfisken i Vattenriket. Nils Möllerström, praktikant.
- 2014:01 Biosfärområde Kristianstads Vattenrike. Verksamheten 2013, Biosfärenheten.
- 2014:02 Strandängsfåglar i Vattenriket Häckfågelkarteringarna och simultanräkningar, Hans Cronert, Naturvårdssamordnare i Kristianstads Vattenrike, Kristianstads kommun/Länsstyrelsen i Skåne.
- 2014:03 Naturvärdesinventering vid Åsums fure, Nils-Otto Nilsson, Ekoscandica Naturguide AB.
- 2014:04 Sandmarker vid Åhus. Rödlistade arter och uppföljning av insekter 2012-13. Krister Larsson.
- 2014:05 Provfiske efter mal i Nedre Helgeån 2013. Jonas Dahl, Biosfärenheten.
- 2014:06 Flyginventering av grågås. Patrik Olofsson på uppdrag av Biosfärenheten.
- 2014:07 Bland sjögräs och tång i Hanöbukten. Lena Svensson, Biosfärenheten.
- 2015:01 Biosfärområde Kristianstads Vattenrike. Verksamheten 2014, Biosfärenheten.
- 2015:02 Provfiske i Helgeåns avrinningssystem -2014. Håkan Östberg, Biosfärenheten.
- 2015:03 Stormusslor i Helge å – en dykinventering. Mikael Svensson, J. Dahl & H.Östberg, Biosfärenheten.
- 2015:04 Forskningsmiljön Man & Biosphere Health. Högskolan Kristianstads miljöforskning i Biosfärområde Kristianstads Vattenrike. K. Ingemar Jönsson redaktör, Högskolan Kristianstad.
- 2015:05 Provfiske efter mal i Helge å 2014. Jerker Vinterstare, Biosfärenheten.
- 2015:06 Kan gullstånds hålla stånd? Kjell-Arne Olsson och Håkan Östberg.
- 2015:07 Häckningsframgång hos rödspov och tofsvipa på Håslövs ängar och Isterånset 2015. Mirja Ström-Eriksson & Richard Ottvall.